

[Justitsministeren]

op til en hurtig proces i den forstand, at der fra den begåede forseelse og frem til, at en ungdomskontrakt indgås, altså at sanktionen iværksættes, ungdomskontrakten træder i kraft, forløber et væsentlig kortere tidsrum. Det er det, der er det primære sigte i den forsøgsordning, som vi nu hurtigt vil gå i gang med at etablere.

Så skal jeg blot sige om SF's ændringsforslag, at det efter min opfattelse vil være helt i strid med grundlæggende principper i retsplejeloven, når vi taler om behandlingen af straffesager. Det er noget fundamentalt i strafferetsplejen, at den offentlige påtale, bortset fra nogle helt specielle særlovsovertrædelser, tilkommer statsadvokaten og politiet, og det vil altså sige anklagemyndigheden. Det er anklagemyndigheden, som afgør, om tiltale skal rejses, og som gennemfører straffesagen for det offentlige, hvis tiltale rejses.

Derfor vil SF's ændringsforslag, som det er udformet, være helt i strid med retsplejelovens ordning for påtalekompetencen.

Jeg må da også sige, at det argument, som hr. Carsten Andersen genfremsatte her fra talerstolen, om, at man ikke skal sammenblande politiets arbejde med socialt arbejde, efter min opfattelse er uholdbart. En uhensigtsmæssig sammenblanding ville det netop være, hvis politiet blev koblet ud af disse sager. Så ville det være de sociale myndigheder, der stod med det fulde ansvar, og de ville få status som en slags anklagemyndighed. Jeg tror faktisk også, at de fleste repræsentanter for socialvæsenet vil være tilfredse med, at det er politiet, der afgør, om sagen skal gennemføres som en traditionel straffesag.

SF's ændringsforslag må jeg derfor klart afvise. I øvrigt vil jeg udtrykke tilfredshed med, at der står et så stort og bredt flertal i Folketinget bag gennemførelsen af denne forsøgsordning med ungdomskontrakter.

Carsten Andersen (SF):

Denne debat bærer meget præg af, at fortaleseren for det her hele tiden søger at få debatten til at handle om noget andet end det, den egentlig handler om.

Når justitsministeren står her på talerstolen og siger, at dette forslag indebærer en lang række nye ting, så er det ganske i strid med de oplysninger, som justitsministeren har givet til

Retsudvalget. Der siger justitsministeren, at der faktisk ikke er noget nyt i forslaget, som ikke kan udføres med de midler, vi har i øjeblikket, undtagen at politiet er medunderskrivere på kontrakterne. Det er det eneste nye, der er i forslaget. Men justitsministeren har alligevel behov for at sige, at det er en hel nyskabelse inden for dette område.

En anden ting, som justitsministeren vildleder Folketinget med, er ved at sige, at SF kommer med et forslag, som fratager politiet indstillingsret til tiltale og bedømmelsen af, hvorvidt der skal ske tiltalefrafald. Jeg vil bede justitsministeren om at læse ændringsforslaget og bemærkningerne, for vi skriver i bemærkningerne:

»Ændringsforslaget fratager politiet en godkendende kompetence af de ungdomskontrakter, der er udarbejdet af socialforvaltningen.«

Det, vi siger, er, at politiet ikke skal være medunderskrivere, men selvfølgelig skal politiet da bære ungdomskontrakterne videre og give deres indstilling til domstolene, sådan at domstolene på baggrund af, hvad socialvæsenet og politiet siger, tager stilling til, om der skal ske tiltalefrafald med de vilkår, som er foreslået i ungdomskontrakten.

Vi mener, der skal være den balance i et samfund, at der er en tiltalemyndighed, der er en hjælpeforanstaltning over for de unge, og der er en dømmende myndighed, og det er dem, der skal arbejde på denne måde. Vi fratager ikke politiet ansvaret for at fortælle domstolene, at denne unge ikke kan fungere med de forslag, som de sociale myndigheder lægger frem, eller om det mener, at der skal stilles nogle andre vilkår. Det er vi helt indforstået med, men vi er ikke indforstået med, at politiet er medunderskriver på de kontrakter, fordi det er de sociale myndigheder, der skal bære disse ting igennem, det er ikke politiet.

Det klæder ikke justitsministeren at vildlede Folketinget på den måde.

Justitsministeren (Engell):

Jeg mener helt klart ikke, der er tale om vildledning. Med hensyn til det første punkt, hr. Carsten Andersen gjorde gældende, så er der jo tale om, at vi gennemfører en ordning, som har en hjemmel, og hvor vi netop – som jeg sagde i mit tidligere svar – lægger op til en langt hurtigere afgørelse i disse sager. Det er det, som efter min opfattelse er det nye.